

Cal parlar de penitència?

Gairebé fa riure posar-se a parlar de Quaresma, Penitència, Conversió, etc. en un ambient que ho ha superat tot. La Quaresma és cosa de capellans i velles, la Penitència és quelcom anti-humà, la Conversió no és pas necessària en un món dominat pel progrés de la tècnica, que avança cada dia amb nous descobriments. Però hi ha dos fets que imperen: en primer lloc, que la Quaresma ha començat, i després, que nosaltres som cristians i hem de tenir sempre presents aquelles paraules de Jesús a Pere, quan aquest no volia sapiguer res de la passió, reprenent-lo d'aquesta manera: M'ets un entrebanc, perquè els teus sentiments no són els de Déu sinó els dels homes».

Cada any, quan arriba la Quaresma, la litúrgia de l'Església, a través de la lectura de la Paraula de Déu, de la pregària, de totes les seves expressions, no deixa d'invitar-nos i fins i tot exigir-nos una pràctica penitencial. Per què? Per a penedir-nos dels nostres pecats. La conseqüència de la penitència és doble. Per un costat ens permet expressar d'una manera clara i intel·ligible el reconeixement dels nostres pecats, ens ajuda a ser humils i senzills, aquells que en un moment donat de la nostra vida hem posat el nostre caprici per damunt de la voluntat del Pare que ens estima i hem trepitjat els nostres germans. D'altra banda, posar uns fets contraris a aquells que ens han portat al pecat reforça la nostra voluntat i ens retorna l'antiga amistat amb Déu i amb els germans.

És aquí precisament on troba veritable sentit la penitència cristiana, convertir-nos en unes persones senzilles que esmercen la seva vida estimant Déu i els germans. Aquí és on rau l'originalitat cristiana de la penitència: l'amor. Pel cristià la penitència no és destructora de la naturalesa humana. No es tracta d'aniquilar el cos perquè només quedi l'Esperit. Es tracta de sublimar l'home, de fer-lo arribar a la seva veritable dimensió, que és la de fill de Déu. I això tot l'home sencer. L'autèntica penitència consisteix en estimar, que és crear

vida, fer persones, oblidar-nos de nosaltres per donar la vida als altres. Els profetes de l'Antic Testament deixen molt clar que els dejunis no tenen cap valor si no fem la pau amb els germans, si no tractem amb respecte els més senzills, si no deixem d'oprimir els altres. Estimar és el camí de la nostra penitència, és el camí i l'objecte de la nostra conversió.

El qui estima esdevé fill de Déu, perquè és com Déu, que estima a desdir. L'amor és el camí del nostre retorn a Déu perquè ens fa semblants a Ell, participants de la seva mateixa vida. Quan la Sagrada Bíblia ens descriu el començament del pecat en el món, ens diu que el temptador va oferir a l'home la fruita de l'arbre prohibit dient-li «si menges seràs com Déu, coneixedor del bé i del mal». L'home en va menjar, desobeint. Si hagués obeït, si hagués estimat, veritablement hauria esdevingut com Déu, perquè «Déu és amor, i tothom qui estima està en Déu i Déu en ell» (1.ª Jn, 4). L'home que estima rep la llum de Déu que illumina el seu interior. Fixeu-vos com ho diu el Profeta Isaías:

«L'únic dejuni que jo aprecio és aquest:

*Deixa anar els qui has empresonat injustament,
deslliga els qui tens sotmesos a jou,
allibera els oprimits,
fes a miques els jous de tota mena.*

*Comparteix el teu pa amb els qui passen fam,
acull a casa teva els pobres desvalguts,
si algú no té roba, vesteix-lo,
no els defugis, que són germans teus.*

«Llavors esclatarà en la teva vida una llum com la

*[del matí,
i es tancaran a l'instant les teves ferides;
tindràs per avanguarda la teva bondat,
i per reraguarda, la glòria del Senyor.
Quan invoquis el Senyor, ell et respondrà,
quan cridis auxili, ell et dirà: Aquí em tens».*

Lluís Ferret

INSTALACIONES DE AGUA Y ELECTRICIDAD

INDUSTRIALES Y DOMESTICAS

ILUMINACION DE JARDINES Y PISCINAS

Colocación de bombas sumergidas, superficie
y depósitos a presión de Comercial HUMET, S. A.
de Santa Perpetua

Antonio Aixelà

«Eléctrica Ronsana»

CASA CARETA (El Rieral)

Teléfono 66

SANTA EULALIA DE RONSANA